ഇതൾ

ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ

ഇക്ബാൽ എച്ച് എച്ച് എസ്
അജാനൂർ

ആമുഖം

സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം ഹൈടെക് ആയി മാറുമ്പോൾ വിദ്യയുടെ വിനിമയം ഒഴിവാക്കാൻ ആവുന്നതല്ല.

കുട്ടികളിലെ മികച്ച വെബ് ഡിസൈനർമാരെയും ആനിമേഷൻകാരെയും എന്നല്ല ഡിജിറ്റൽ ആയ എന്തിനെയും ആരെയും കണ്ടെത്തി അവർക്ക് സാങ്കേതിക വിദ്യയുടെ ഉന്നതങ്ങളിലേക്കുള്ള പടവുകൾ ചവിട്ടി കയറാനുള്ള വലിയൊരു മാർഗ്ഗമാണ് വിഭാവനം ചെയ്യുന്നത്.

അജാനൂർ ഇഖ്ബാൽ ഹയർ സെക്കൻഡറി സ്കൂളിലെ ഏതാനും കുട്ടികളുടെ സൃഷ്ടികൾ മാത്രമാണ് ഈ മാഗസിനിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ സാധിച്ചിരിക്കുന്നത്.

മാഗസീൻ കൺവീനർ

ചരിത്രത്താളിലൂടെ.....

ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് സൗകര്യമില്ലാത്ത ഈ പ്രദേശത്തുകാർ 1967ൽ ഡോ. എം. എ. അഹമ്മദ്, ജനാബ് എം. ബി മൂസ, ജനാബ് യു. വി. മൊയ്തു തുടങ്ങിയവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു ഹൈസ്കൂളിനായി പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കുകയും അന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ മന്ത്രിയായിരുന്ന ജനാബ് സി. എച്ച്. മുഹമ്മദ് കോയ ഈ പ്രദേശത്തിന്റെ പിന്നോക്കാവസ്ഥ ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കി ഹൈസ്കൂൾ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. 1979ൽ ഈ വിദ്യാലയത്തിൽ യു. പി വിഭാഗവും 1988ൽ ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയവും 1991ൽ ഹയർസെക്കണ്ടറി വിഭാഗവും ആരംഭിച്ചു. ഈ വിദ്യാലയം ഈ പ്രദേശത്തിന്റെ സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരിക - വിദ്യാഭ്യാസ പുരോഗതിക്ക് ഒരു നാഴികകല്ലായി മാറി.

നിലവിൽ സർ മുഹമ്മദ് ഇഖ്ബാൽ എജ്യുക്കേഷൻ ട്രസ്റ്റ് ആണ് വിദ്യാലയത്തിന്റെ ഭരണം നടത്തുന്നത്. ഡോ. എം. എ. ഹഫീസ് മാനേജരും എം. എം. അഷറഫ് ചെയർമാനുമായും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഹൈസ്കൂൾ വിഭാഗത്തിന്റെ പ്രധാന അദ്ധ്യാപകൻ ശ്രീ അസ്സീസ് ആർ ഉം ഹയർ സെക്കണ്ടറി വിഭാഗത്തിന്റെ പ്രിൻസിപ്പൽ ശ്രീമതി സുധ പി വി യുമാണ്.

ഓർമച്ചെപ്പ്

Mathrubhumi
മാതൃഭൂമി
കലോത്സവ വിജയികൾ
(ഹൈസ്കൂൾ) അജാനൂർ ഇക്ബാൽ

അറ്റുപോയ ചിറകുകൾ
കൂടിച്ചേരുമ്പോൾ അനാഥ

HIVA FAIROOSA X-B

ഏകാന്തതയിൽ മുഴുങ്ങി അവൾ കടൽക്കരയിൽ നില്ക്കു കയാണ്. അവളുടെ ഏകാന്തതയിൽ കടൽ ഒരു നിമിഷത്തേക്ക് ശാന്ത മായിരിക്കുന്നു. പെട്ടന്നാണ് പിറകിൽ നിന്ന് വിളികേൾക്കുന്നത്. ആ ശബ്ദം എവിടെന്നാണു അറിയുന്നതിനു മുമ്പ അവൾ നടുങ്ങിതുടങ്ങി. അവളൊരു അനാഥ ബാലികയായിരുന്നു. അവൾ പിറകോട്ടു നോക്കും മുബേ അവളുടെ തോളുകളിലേക്ക് ബലമേറിയ കൈഅമർന്നി അവൾ ആ ഭീകരമായ കൈയിൽ നിന്നും കുതറി യോടാൻ ശ്രമിച്ചു പേക്ഷ ആ ബലിഷ്ഠമായ കൈയിൽ മനിന്നും അവൾക്ക് എങ്ങോട്ടു പോകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മരണത്തെ മുന്നിൽകണ്ട പോലെ പോട്ടിയ ഹൃദയം കൊണ്ട് അവൾ നിന്നു. അവൾക്ക് ആരാരുമില്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ അവൾ ദയനീയമായി അയാളെ നോക്കു കയാണ് അവളിടെ കണ്ണിൽ അവൾ അകറപ്പട്ടു കഴിഞ്ഞു. ആ ഭീകരൻ അവളുടെ ദയനീയമായ മുഖം ഖണ്ട് ചോദികുന്നു നീആരാ.... " എന്താ ഇവിടെ...."
ആചോദ്യം അവളെ ആകു ലതയിലാക്കി. എന്തു പറയണമെന്നറിയാതെ സ്തംബിച്ച് നിന്നു. ഒടുവിൽ അവൾ പറയാൻ തുടങ്ങി. കഴിഞ്ഞ രണ്ട് മാസങ്ങൾക്കുമുമ്പ് എൻ്റെമാലാഖ എൻ്റെ റൂഹ് എൻ്റെ എല്ലാമെല്ലാമായ ....അവളുടെ വാക്കുകൾ വിടറിത്തുടങ്ങി. എന്നാലും അവൾ പറഞ്ഞു "എൻ്റെ ഉമ്മ മരണപ്പെട്ടു" രാത്രി അത്തായം കഴിച്ചു കിടന്ന ഉമ്മ ഒരിക്കലിം ഉണരാത്ത സ്വപ്ന നിദ്രയിലേക്കാണ്ടുപോയി. ഇത്രയും പറഞ്ഞ് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾക്ക് വാക്കുകൾ വന്നില്ല.

പിന്നെ അവിടെ നിന്ന് കവിൾ തടങ്ങളിലൂടെ കണ്ണീർ ചാലുകൾ ഒഴുകിതുടങ്ങി. ആദീകരൻ വീണ്ടും അവളോട് ചോദി ക്കുന്നു. “നിന്റെ പിടാവ് എവീടെ"അവൾ ഒരു നിമിഷത്തേക്ക് മൗനമടഞ്ഞു ഒരു നിമിഷത്തെ മൗനത്തിനു ശേഷം അവൾ പറയാൻ തുടങ്ങി. എത്രയോ
വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് പെട്ടെന്നുണ്ടായ ഒരു ആക്സി ഡെൻറിൽ അകപ്പെട്ട് ഒരിക്കലും തിരിച്ചു വരാത്തേക്ക് മാഞ്ഞു പോയി.
ഇത്രയും പാറഞ്ഞ കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും
ഇതൊക്കെകേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ദീകരൻ എന്നു കരുതിയ ആമനുഷ്യൻെ മനസ്സ്സെന്നുളകി അദ്ദേഹം അവളെ നെഞ്ചാടു ചേർത്തു പിടിച്ചു അവൾചിന്തിച്ചതിന്റെ
വിപരീതമായിരുന്നയാൾ. “അയാൾഅവളുടെ രക്ഷകനായിരുന്നു' ഇരുട്ടറയിലും ഏകാന്തതയിലും അകപ്പെട്ടി രുന്ന അവളിടെ കണ്ണുകൾക്ക് പ്രകാശം ലദിച്ചു.

പാറുവിൻ്റെയും ഉണ്ണിയുടെയും പ്രണയ കഥ

SHARAF A P V-A

ഇവർ ആദ്യമായി കാണുന്നത് ഒരു സ്ക്രൂളിൽ വച്ചാണ് ആദിവസം ആചാറ്റൽ മഴയും ഒരു തണുപ്പ് കാറ്റും ആദിവസം തുടങ്ങിയതാണ്
ഇ കഥ അവളുടെത്ത കണ്ണും ചിരിയുമാണ് അവനെ അവളിലേക്ക് എത്തിച്ചത്. അവരുടെ പ്രണയം അതികനാൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല ഇവർ ഇരുപരുടെയും ഇടയിലേക്ക് അവൾ വന്നു
ഉണ്ണിക്ക് പാറുവോടുള്ള ഇഷ്ടം പതുക്കെ കിറയാൻ തുടങ്ങിപക്ഷെ അവന് അറിയുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല .പുതുതായി വന്ന പെണ്ണ് അവനെ ചതിക്കുകയായിരുന്നു എന്ന്
നാളുകൾ കടന്നു പോയി ഉണ്ണി ഇല്ലാതെ പാറുൻെ ജിവിതം മാറ്റി മറിച്ചു അറിയുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല പാറു അവനെ എത്രത്തോളണ് സ്നേഹിച്ചതെന്ന്. 2 വർഷത്തിന് ശേഷം ഉണ്ണി പാരുനെ തേടി വന്നു. അവൻ അവളിലേക്ക് അടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചു പക്ഷെ ഇനിയും ചതിക്കപ്പെടും
എന്ന പേടിയിൽ നിന്ന് അകന്നു നിന്നു . പേക്ഷ അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ അവൻ
എന്നുമൊരു മായ ചിത്രമായിരുന്നു അവളുടെ ഹൃദയമിടിപ്പും അവനായിരുന്നു ഒരു ദിവസം അപനെ ◌ാർത്തുകൊണ്ട് അവൾ റോഡ് മുറിച്ചു
കടക്കുബോൾ ഒരു വാഹവംഅവളെ ഇടിച്ചു ആ അപകടത്തിൽ അവളുടെ ഓർമ്മശക്തി നശ്ടപ്പെട്ടുഎന്നന്നേക്കു മായി അവളുടെ ചിരി മഞ്ഞു അവൾക്ക് നടക്കാനുള്ള ശേഷ്യ എന്നെന്നേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെട്ടു അവൾ തുടരെ തുടരെ കരയാൻ തുടങ്ങി കാരണം അവളുടെ മനസ്സിൽ ഒരു മുഖം തെളിയുന്നുണ്ട് പക്ഷെ അത് ആരാണന്ന് അവൾക്ക് തിരിച്ചറിയാൻ പറ്റുന്നില്ല എവിടെയോ കണ്ട് മറന്ന ഒരു മുഖം പോലെ.

വിധിയുടെ ജീവിതം

BHASIMA AHAMED . X-E

ദൈവത്തിൻെ തീരുമാന പ്രകാരം കഷ്ടപ്പാടുകൾ എല്ലാവർക്കും സംഭവിക്കും . എന്നേൽ ആ സമയത്ത് നമ്മെ സഹായിക്കുന്നവൻ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ദൈവത്തിന് തുല്യമാണ് . മറ്റുള്ളവനെ സഹായിക്കുന്നവരെ ഒരിക്കലും ദൈവം കൈവിടില്ല.

ഒരിക്കൽ തെക്കാശിപ്പട്ടണം എന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരു കൊച്ചു കുടുംബം ഉണ്ടായിരുന്നു . വീട്ടിലെ ഉടമസ്ഥൻ മഹാദേവൻ ചേട്ടൻ ഒരു ഓട്ടോ ഡ്രൈവർ ആയിരുന്നു .അദ്ദേഹത്തിൻെ വീട്ടിൽ അമ്മയും ഭാര്യയും പിന്നെ രണ്ടു പെൺമക്കളും ഉണ്ടായിരുന്ന . മൂത്തവൾ ആദിയും രണ്ടാമത്തവൾ അതിഥിയും ആമ് . രണ്ട് പേരും പഠിക്കാൻ മിടുക്കികൾ ആയിരിന്നു . മഴ പെയ്താൽ വെള്ളം ചോർന്നൊലിക്കുന്ന ചുമരുകളും ഭീകരമായ കാകുവീരിയാൽ പാറിപ്പോകുന്ന ഓല മേഞ്ഞ വീട്ടിലാണ് അവർ താമസം . എങ്കിലും അവരുടെ ജിവിതം വളരെ സന്തോ-- ഷകരമാണ് . അവരുടെ അയൽക്കാരൻ ഒരു വൃദ്ധനും ഒറ്റതടിയനും അ-തിലുപരി ഒരു കലാകാരനും കൂടിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം . മരത്തടികൾ കൊണ്ട് പ്രതിമകൾ നിർമിച്ച വിൽക്കലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെ ഇഷ്ടം ജോലി .

ഒരു ദിവസം ജോലിക്ക പോയ മഹാദേവൻ ചേട്ടൻ ഒരു അപകടത്തിൽ പെട്ടു . അപകട സ്ഥലത്ത് ചുറ്റും കൂടിയവർ ഉടനെ അദ്ദേഹത്തെ ആശുപത്രിയിൽ എത്തിച്ചെങ്കിലും അൻപത് ലക്ഷം രൂപ കിട്ടതെ ചികിത്സ തുടങ്ങാൻ ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു . ഇത് കേട്ട അമ്മയും മകളും പണത്തിന് വേണ്ടി നെട്ടോട്ടമോടി . എന്നാൽ ആരും അവർക്ക്

പണം നൽകിയാൽ ഇവർ എങ്ങനെ തിരിച്ച് നൽകുമെന്ന ആലോചി- ച്ചായിരിക്കണം ആരും ഇവരെ സഹായിക്കാതിരുന്നത്. ഡോക്ടരുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം അനുസരിച്ചുള്ള അത്രയും വലിയൊരു തുക അടയ്ക്കാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിൻെ ചികിത്സ കിട്ടാതെ മരണപ്പെട്ടു. മഹാദേവൻ ചേട്ടന്റെ മരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തെ അഗാധ- മായ ദുഃഖത്തിലാഴത്തി.അദ്ദേഹത്തിൻെ മരണശേഷം പട്ടിണിയെന്തന്നും ദാരിദ്ര്യത്തിൻെ രൂപമെന്തന്നും അവൾ അറിഞ്ഞ് തുടങ്ങി പിന്നീട് അവർ കുറച്ച് കാലം മഹാദേവൻ ചേട്ടൻെ അമ്മയുടെ പെൻഷൻ പൈസ കൊണ്ട നാല് ചുമരിനുള്ളിൽ ജ്ജീവിതം ഒതുക്കി. ആ ജ്ജിവിതവ്വും കുടുതൽ കാലം നിലനിന്നില്ല. പെട്ടെന്നൊരു ദിവസം അമ്മുമയും മരണപ്പെട്ടു. പിന്നീട് അവർ വളരെയധികം യാതനകളും വേതവകളും അനുഭവിച്ച് ജ്ജീവീച്ചു. അതിനിടയിൽ അവർ ജ്ജിവിതം അവസാനിപ്പിക്കാൻ വരെ തീരുമാനിച്ചു.

ഇവരുടെ അവസ്ഥയെ കുറിച്ച് അറിഞ്ഞ വൃദ്ധ വായ അയൽവാസി ഒരു ദിവസം അവരുടെ വീട്ടിൽ വരികയും അദ്ദേഹത്തിൻെ കുടുംബത്തിന് നൽകി സഹായിച്ച ഈ സഹായത്തിലുംടെ അദ്ദേഹം ഒരു കരാർഒപ്പു വെക്കുകയുണ്ടായി .

പണമില്ലാത്തതിൻെ പേരിൽ നിങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം മുടങ്ങരുത് ഈ പണം ഉപയോറിച്ച് നിങ്ങൾ ഒരു ഉയർന്ന നിലയിൽ എത്തണം . പണമില്ലാത്തതി ൻെ പേരിലാണല്ലോ നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെഅച്ഛനെ നഷ്ട്പ്പെട്ടത്. മറ്റരു ഉപകാരം കുടി നിങ്ങൾ എനിക്ക് ചെയ്യണം ഞാൻ കുടുതൽ കാലം ജ്ജിവിപ്പിരിക്കില്ല ഞാൻമരണപ്പെട്ടാൽ എൻെ പേരിൽ നിങ്ങെളെ പാനങ്ങളെ ശഹായിക്കണം. അദ്ദേഹത്തിൻെ വാക്കുകൾ കുട്ടികളുടെ ജ്ജിവിച്ച രണ്ട് കുട്ടികളും ഇന്ന് ഉയർന്നനിലനിലാണ് ഒരാൾ കലക്ടറും

മറ്റൊരാൾ ഡോക്ടരും ആയി . ആപത്ത് കാലത്ത്
സഹായിച്ച കലാകാരൻെ പെരിൽ
പലയിടങ്ങിലായി അഗതി മന്ദിരവും സ്വന്തം അച്ഛൻെ പേരിൽ
വലിയൊരു ആശുപത്രിയും നിർവിച്ച. അന്ന് ചെറ്റക്കുറിലിൽ
കഴിഞ്ഞിരുന്ന അവർ വലിയ ഒരു മാളികയിളാണ് താമസം
ആരും ആരേയും സഹായിച്ചില്ലെങ്കിലും ദൈവം നമളെ
പലെരാളുകളിലടെ ,സഹായിക്കും

കാണാത്ത മഴ

ABOO UDAIF VII-B

കാത്തിരുന്നവന്റെ
കരിവിടിച്ചകലംവെള്ളം
ക്രൂപ്പുകത്തിയ
വിട്ടുവരാന്തയിലും
പ്രതീക്ഷകൾക്രുപിന്നിലും
മുന്നിലുമാണ്
ജനാലകളിലും
മഴ എത്തരിഞ്ചേരാറുള്ളത്
നൽക്കുന്ന
രണ്ടാഴ് ചത്തെ ഗൃഹാതുരത്വം
കടമെടുത്തപ്രവാസി
രാത്രിയെ മറവിൽ
അപഹരിക്കപ്പെട്ട- നാലുവരി പ്രണയലേഖനം
രാത്രിച്ചിത്രങ്ങളുടെ ശേഖരണത്തിലും
കോറിയിട്ട-എഴുപതുകളുടെ
കാമുകൻ നലുർഷങ്ങളുടെ
ഇടവേള-ചവച്ചിറക്കിയ
ചുണ്ടിലും
വരാന്തച്ചുവരിലെ ഊന്നുവടി.....
കടത്തിണ്ണരാത്രികളുടെ-
തടുങ്ങിയിരുന്നു.....
കലാകാരന്മാർ....
അയിലെ
പിന്നാമ്പുറത്ത്
വലവട്ടം തിളയക്കൽ പഠിച്ച

വണിതീരാത്ത
തല ചികയുന്ന-
ക്രാബസ്
വിട്ടുപറമ്പുമൂലനോക്കി
തിമിരകണ്ണിൻെ
വോളയിലും
പഞ്ചതന്ത്രത്തിനുതിരത്ത്
നൽകിയമുപ്പതിൻെ
അവുകോലിൻെ
മണ്ണു മഴകാത്ത് -
ഉറങ്ങാൻ
മഴയോർമയുടെ
ഇനിയു മുണങ്ങാത്ത
ചുകന്നബരിയും
വലിപ്പുമേശയിലെ
മരുന്നുചീട്ടുകളും
ദിനപത്രത്തിൻെ
നാലാംകളവും.........

ഉറക്കം

SHIYA JENNA VIII- A

ഒരു കുന്നിന്മേൽ ഒറ്റ വീട്. അവിടെ ഒരു മുത്തശ്ശിയും ബാലനും മാത്രം .അച്ഛനും അമ്മയും തീ കൊളുത്തി ആത്മഹത്യ ചെയ്തു .ഒരു വൈരാഗ്യത്തിന്റെ പേരിലാണ് എന്നാണ് കേട്ടത് പാവം രണ്ടു വയസ്സ് കാരനെ കുറിച്ച് ആലോചിക്കാൻ അവർക്ക് രണ്ടുപേർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. നല്ല ഗവൺമെൻ്റ് ജോലിക്കാരായിരുന്നു എന്നൊക്കെ കേട്ടിരുന്നു. ഇപ്പോൾ മുത്തശ്ശിയുടെ പെൻഷൻ കൊണ്ടാണ് അവർ ജീവിച്ചു പോകുന്നത്. ഇന്ന് അവന് അഞ്ച് വയസ്സ്.

ഒരു രാവിലെ ബാലൻ ഉണർന്നു .അന്ന് പതിവുപോലെ അല്ലായിരുന്നു കാരണം മുത്തശ്ശിയുണർന്നില്ല അവൻ കരുതി മുത്തശ്ശിയുണർന്നിട്ട് എണിക്കാമെന്ന് .പക്ഷേ പെട്ടെന്ന് അവന് ഓർമ്മ വന്നു ഞാൻ നട്ട തൈ മാവ് വെയിൽ കൊണ്ട് വാടില്ലേയെന്ന് പെട്ടെന്ന് അവൻ പതുക്കെ മുത്തശ്ശിയെ ഉണർത്താത്ത രീതിയിൽ കട്ടിലിൽ നിന്നിറങ്ങി.
മാവിൻ തൈക്ക് അവോളം വെള്ളമൊഴിച്ചു എന്നിട്ടും അതിൻ്റെ ഇലകൾക്ക് ഒരു ഉഷാറുമില്ല മുത്തശ്ശി തളർന്ന് കിടക്കുന്നത് പോലെ അവയും തളർന്ന് തന്നെ കിടന്നു അവന് നല്ല വിഷമമായി അതിനാൽ അവൻ മുത്തശ്ശിയുടെ അടുത്തേക്ക് പോയി മുത്തശ്ശിയെ കുറെ വിളിച്ച് നോക്കി :മുത്തശ്ശി എഴുന്നേൽക്ക് .. മുത്തശ്ശി എഴുന്നേൽക്ക് ..പക്ഷേ ഒരു അനക്കവുമില്ല . അതിനാൽ അവൻ മുത്തശ്ശിയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് കൂടെ കിടന്നു അങ്ങനെ അവനും മുത്തശ്ശിയോടൊപ്പം ഉറങ്ങി പോയി . കുറെ നേരമായിട്ട് അവനെ കാണാത്തതിനാൽ അവൻ്റെ കൂട്ടുകാർ വീട്ടിലേക്ക് വന്നു രാജീവെ രാജീവെ എഴുന്നേൽക്ക്. പക്ഷേ അവൻ മുത്തശ്ശിയോടൊപ്പം ഉറക്കത്തിലാണ്ടുപോയി.

പ്രിയ കൂട്ടുകാർ

നിന്നോർമ്മതൻ
ഓടകുഴൽ വന്നു
മുളിചെൻകാതിൽ
പിയ ക്രൂട്ടുകാരാ
സയസാന്ത നമേകുവാൻ
ഇത്തിരിനേരമികാൻ
നീയെന്നു വരുമെൻ
ക്രൂട്ടുകാരാ?

ദു:ഖദാങ്ങൾ
പങ്കു വയ്ക്കാൻ
സുഗരതീരത്തിലീ.
പബാരമണലിൽ

വിടയുന്ന ചെറുമിനിനെ
പോൽവിടയുമെൻലോ
ലാഹൃദയം കാണാതേ
പോകയോകുട്ടുകാരാ?

ചിത്രശാല

SanaSamad
VIII-A

Pinkykumari Sharma
VII-B

Pinkykumari Sharma
VII-B

SanaSamad
VIII-A

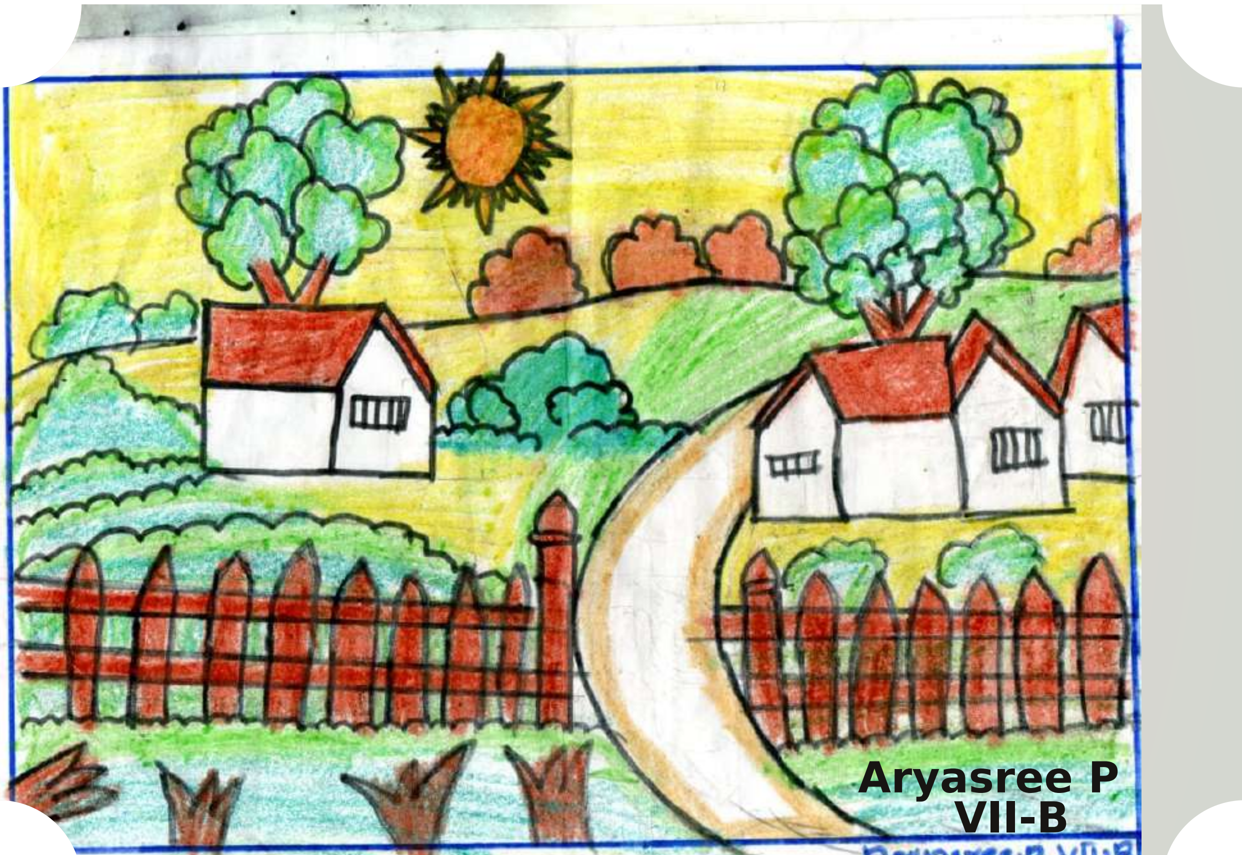

Aryasree P
VII-B

നന്ദി

Editorial

24-02-2024